

Helmikuun 14.

**Pyhittäjäisämme
Auksentioksen muisto**

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 4.säv.

Edeten kilvoituksessa Sinä, autuas Auksentios, | sait Jumalalta armolahjojen lisäyksen. | Sinulle uskottiin lahja parantaa sairauksia | ja karkottaa pahoja henkiä Kristusta avuksi kutsumalla | ja Sinä olit täynnä Hengen jumalallista armoa ja voimaa. || Sen selvästi ohjaamana Sinä riensit tyyneyteen.

Puhdistettuasi mielesi | Sinä sait rikkaudeksesi parannusten ja ihmeitten armon, | sillä Sinä karistit pois himojen sairaudet, lihan synkeyden ja kuohut | ja teit sielusi kirkkaaksi. | Sen tähden Sinä tulitkin loistavaksi munkkien juhlanjoukoissa || ja nyt Sinä rukoilet ihmisiä rakastavaa Sinua ylistävien puolesta.

Sinä, autuas, | lisäsit Sinulle uskottua leiviskää | työtä tehden ja kylväen kyynelin, | ja nyt Sinä, isä, korjaat satona moninkertaista iloa ja totista hyvää mieltä. | Kun Sinulla, jumalankantaja Auksentios, | on uskallus Herran edessä, || rukoile Sinua veisuin ylistävien puolesta.

Kunnia... nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 4.säv.

Oi nuhteeton Neitsytäiti, | muuta sieluni velttous ja heikkous terveydeksi ja voimaksi, | että pelvolla ja rakkaudella toteuttaisin Kristuksen käskyjä | ja niin välttäisin sietämättömän tulen | ja saisin Sinun kauttasi taivasosan || ja loputtoman elämän iankaikkisessa ilossa.

Tai kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 4.säv.

Kun puhdas Neitsyt näki ihmisiä rakastavan Kristuksen ristiinnaulittuna | ja kylki keihään lävistämänä, | hän itki huutaen: Mitä tämä on, Poikani? | Mitä kiittämätön kansa antaakaan Sinulle maksuksi siitä hyvästä, | mitä olet heille tehnyt? | Miksi kiiruhdat tekemään minut lapsettomaksi, oi rakkaimpani? || Oi laupias, vapaaehtoinen ristiinnaulitsemisesi hämmästyttää minut.

Jos muisto osuu **Suuren paaston ulkopuolelle**, laulamme nämä stikiirat:

Kunnia... 8.säv. Anatolioksen runo.

Oi autuaaksi ylistettävä pyhittäjäisä Auksentios, | Sinun puhtaassa sydämässäsi asustava Pyhän Hengen puhdas viisus | osoitti Sinut pahuuden henkien peljättäväksi karkottajaksi, | eikä vain peljättäväksi, vaan salaisten tautien parantajaksikin. | Kun Sinulla siis on uskallus ihmisiä rakastavan Jumalan edessä, || rukoile lakkaamatta, että meidät vapautettaisiin sielun ja ruumiin kärsimyksistä.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 8.säv.

Iloitse, Sinä enkelten ylistys! | Iloitse, Sinä ihmisten kauneus! | Iloitse, Sinä sukukuntamme kunnia! | Iloitse, Sinä Jumalan valtakunnan jumalallinen portti! | Iloitse, Sinä Luojan välimies! | Iloitse, Sinä vanhan kirouksen päästö! | Velvollisuutemme mukaisesti me, jotka aina saamme nauttia hyvyydestäsi, || veisaamme Sinulle kiitosvirttä.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.**

Nähdessään Sinut, Jeesus, vapaaehtoisesti ristille levitettynä, | aurinko kauhistui, maa järkkyi, | kalliot halkesivat ja haudat avautuivat peloissaan. | Kaikki voimat hämmästyivät, | ja kun Neitsyt Valtiatar näki Sinut, hän huusi valittaen: || Voi, mikä onkaan tämä näky?

Aamupalveluksessa

Tavanmukaisen psalmiluennan jälkeen **kanoni**, jonka akrostikon on: Auliisti ylistän veisuin jumalallista Auksentiosia. **Theofaneksen (runo)**.

1. veisu. Irmossi, 4.säv.

Kuivin jaloin kuljettuaan Punaisen meren syvyyden halki | muinainen Israel erämaassa | Mooseksen ristinmuotoisesti kohotettujen kätten voimalla || karkotti pakosalle Amalekin sotajoukon.

Troparit

Kun Sinä, jumalankantajaisä Auksentios, kasvatit rakkautta Jumalaan ja jätit maallisen kiintymyksen, Sinä osoitit Hengen armolahjojen aarrearkuksi.

Kunniakas isä Auksentios, vapaaehtoisesti Sinä otit kantaaksesi Herran hyvän ikeen, viljelit hyveitten maata ja kastelit sen kyynelin.

Sinä, autuaaksi ylistettävä, vieraannutit sielusi ja mielesi elämän hämmingistä, Sinä yhdistyit sointuisasti Jumalaan kiinteitten harjoitusten kautta ja elit maan päällä lihattoman tavoin.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, oi puhdas Valtiatar, tuli näkyväksi Kristuksen käsittämätön vaellus jumalihmisenä, sillä Hän syntyi Sinusta Jumalana ja ihmisenä uudistaakseen minun olemukseni.

3. veisu. Irmossi

Emme kerskaa viisaudesta emmekä voimasta tai rikkaudesta, | vaan Sinusta, oi Kristus, | Isän Jumalan olennoituneesta viisaudesta, || sillä ei ole muuta pyhää kuin Sinä, oi ihmisiä rakastava.

Troparit

Ristin voiman vahvistamana Sinä teit lopun pahojen henkien kiihkosta ja hajotit niiden juonet torjuen niiden hyökkäykset kilvoituksella.

Esikuvanasi maan päällä enkelten elämä Sinä, isä Auksentios, noudatit halukkaasti puhtautta rukouksissa ja kestävyttä valvomisessa.

Jumalassa viisas pyhittäjä Auksentios, tuntien hekuman sielut kuolettavaksi myrkyksi Sinä kuoletit pidättyväisyydellä sen liikkeit.

Jumalansynnyttäjälle

Hän, joka alussa muovasi tomusta minut, ihmisen, tulee minun tähteni luoduksi Sinun kohdustasi, oi viaton, oikaistakseen muinaisen lankeemuksen.

Katistmatropari, 1.säv.

Sinä, autuas, nousit näkemisen ja toimimisen vuorelle | ja säteilit auringon tavoin ihmeitten salamia valistaen maan ääret. | Sen tähden me vietämme tänään pyhää muistojuhlaasi, || ylistämme uskolla Sinua veisuin ja rakkaudella kunnioitamme Sinua.

Kunnia... 8.säv.

Sinä, autuas, nousit hyveitten vuorelle | ja sulkeuduit pieneen kammioon kurittaen itseäsi maan päällä kilvoituksessa. | Niin Sinä ylen viisaasti siivittädyit nousemaan jumalalliseen avaruuteen ajatuksiltasi täydellisenä. | Sen tähden Sinä, pyhittäjä, olet ihmeitä tehden pelastanut kiusausten syvyyteen langenneita. | Oi jumalankantaja Auksentios, rukoile Kristusta Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, || jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Nyt... Jumalansynnyttäjän katistmatropari, 8.säv.

Me, ihmisten kaikki sukupolvet, ylistämme autuaaksi Sinua, Neitsyttä, | joka naisten joukosta ainoana synnytit siemenettä Jumalan lihaan. | Sinussa asusti jumaluuden tuli, ja Sinä imetit Luojaa ja Herraa pienokaisena. | Sen tähden enkelit ja ihmissuku oikein ylistävät pyhää synnytystäsi, | ja yhteen ääneen me huudamme Sinulle: Rukoile Poikaasi ja Jumalaa, | että Hän antaisi rikkomukset anteeksi meille, || jotka oikein ylistämme veisuin Sinun kunniaasi, oi puhdas.

Tai kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.

Nähdessään Karitsan, Paimenen ja Lunastajan ristillä, | emo valitti itkien ja huusi katkerasti: | Maailma riemuitsee saadessaan lunastuksen, | mutta sisimpäni on tulella nähdessäni ristiinnaulitsemisesi, | jonka Sinä kestät suuren armosi tähden, | oi pitkämielinen Herra, armon syvyys ja hyvyden lähde. | Ole laupias ja anna rikkomukset anteeksi palvelijoillesi, || jotka uskolla kumarramme Sinun jumalallisia kärsimyksiäsi!

4. veisu. Irmossi

Nähtyään Sinut, vanhurskauden Auringon, | ristille ylennettynä | seurakunta hämmästyksen valtaamana seisahtui ja oikeutetusti korotti äänensä: || Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Troparit

Pyhän Hengen avulla ja armolla Sinä, Auksentios, osoitit pahuuden henkien voittajaksi ja Sinä huudat: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Autuas jumalankantaja, rukouksella Sinä linnoitit laittomuuden tulvavesiä vastaan ja vältit hämmingin, ja saat nyt ansiosi mukaan juoda nautinnon tulvavirrasta.

Kasvatettuaan rakkautta Jumalaan jumalankantaja kohosi Jumalan omaksi tulemisen suureen korkeuteen ja huusi Sinulle: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Ymmärtäväisesti ja auliisti Sinä, isä, pidit ajallista, alas vetävää arpapeliä parempana järkkymätöntä jumalallista kauneutta ja huusit: Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi.

Jumalansynnyttäjälle

Kun me uskovaiset tiedämme selvästi, että Sinä totisesti synnytit ruumiillisesti Jumalan ja Sanan, me kaikki kutsumme Sinua Jumalansynnyttäjäksi, käyttäen asian luonnon mukaista nimitystä.

5. veisu. Irmossi

Sinä, oi minun Herrani, tulit valkeutena maailmaan, | pyhänä valkeutena, | käännyttäen pois tietämättömyyden synkästä pimeydestä ne, || jotka Sinulle uskolla ylistystä veisaavat.

Troparit

Terävin mielin ja puhtain sieluin Sinä, isä, pääsit vahingoitta ohi tielläsi väijyvien kompastuskivien.

Vakain mielin Sinä, isä, vietit elämäsi sivuuttaen ajallisen ja aina pyrkien kohti iankaikkista.

Auksentios, Sinun elämäsi oli loistava ja uskosi oikea, Sinun kilvoituksesi ihailtava ja puheesi armon sävyttämä.

Jumalansynnyttäjälle

Koska mielemme on oikeitten oppien täyttämä me kaikki nimitämme Sinua, puhdas, Jumalansynnyttäjäksi ja ylistämme rakkaudella Sinua autuaaksi.

6. veisu. Irmossi

Herra, minä kiitosta veisaten uhraan Sinulle, | huutaa Sinulle seurakunta, | joka armon kautta puhdistui pahoille hengille uhratusta saastaisesta verestä || Sinun kyljestäsi vuotaneella puhtaalla verellä.

Troparit

Autuas isä, Sinun elämäsi osoitti Sinut kunniallisesti vaeltavaksi valkeuden ja päivän lapseksi ja elämän sanan omaavaksi valistajaksi maailmassa.

Kun Sinä, isä, olit tehnyt elämäsi kuoleman tutkimiseksi ja pyrkimykselläsi kohosit viisauden vuorelle, Sinut siirrettiin persoonallisen Viisauden tykö.

Jumalansynnyttäjälle

Me tunnemme Sinut, viaton, Jumalan temppeliksi ja häähuoneeksi, manna-astiaksi, lampunjalaksi ja tauluksi, jonka sisälle on kirjoitettu säälistä ruumiillistunut Sana.

Kontakki, 2.säv.

Sinä, jumalassa viisas, | nautit pidättyväisyydestä ja hillitsit lihan halut, | Sinä osoitit uskossasi kasvavaksi | ja kukoistit kuin paratiisin kasvi, || oi pyhitetty isä Auksentios.

Iikossi

Kuka kertoisi nyt ansion mukaisesti Sinun taistoistasi, isä, | tai vaivoista, joita näit maan päällä jumalallisen nautinnon takia? | Pienokaisesta asti Sinä seurasit Herran lakeja ja palvelit Hänen käskyjensä, | taistoissasi Sinä osoitit meille uudeksi Jobiksi. | Sinä osoitit muukalaiseksi maailmassa ja vieraaksi koko maalle, | uskolla Sinä harjoitit paastoa ja rakastit valvomista ja puhtautta, || oi pyhitetty isä Auksentios.

Synaksario

Samana kuun 14:ntenä päivänä muistellemme pyhittäjäisäämme Auksentiosta, joka eli vuorella.

Säkeitä

Vuori oli Karmelin kaltainen Auksentiokselle, joka kaikessa paitsi lopussaan muistutti Eliaa. Neljäntenätoista Auksentios jätti elämän.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Maronin muisto.

Säkeitä

Lihan luonnossa kuihtuneena Sinut, Maron, istutettiin kukoistavana Eedenin puistoon.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Abraameksen muisto.

Säkeitä

Paitsi nimeä oli Abraameksella samalla tavalla vieraanvaraisen Abrahamin kanssa yhteiset teotkin.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Persian pätsissä | Aabrahamin sukukunnan lapset | enemmän jumalisuuden innon kuin liekkien polttamina huusivat: || Kiitetty olet Sinä kunniasi temppeleissä, oi Herra.

Troparit

Herran jumalallisen rakkauden haavoittamana Sinun sydämesi pyrki vakaasti kohti Häntä ja Sinä, isä, huusit: Kiitetty olet Sinä, minun Jumalani ja Herrani.

Vapahtajan kirkkauden valistamana Sinä, viisas, torjuit väkevästi pimeyden suojelejan ja kukisti maailman valtiat huutaen: Kiitetty olet Sinä, minun Jumalani ja Herrani.

Jumalansynnyttäjälle

Haluten luoda uudelleen muinoin parempaan pyrkimisestä horjahtaneen ihmisluonnon Jumala ja Luoja asettui asumaan Sinun kohtuusi, oi puhdas ja ainoa veisuin ylistettävä.

8. veisu. Irmossi

Kaikkivoimallinen Vapahtajamme! | Tultuasi alas liekkien keskelle | Sinä virvoitit kasteella nuorukaiset, jotka hurskaasti palvelivat Jumalaa, | ja opetit heidät veisaamaan: || Kaikki Herran teot, kiittäkää ja veisuin ylistäkää Herraa.

Troparit

Kokonaan kiintyneenä Jumalaan Sinä karistit pois lihan himokkuuden ja sait ihmeitten voiman veisaten: Kaikki Herran teot, kiittäkää ja veisuin ylistäkää Herraa.

Sinä osoitit peljättäväksi pahoille hengille, kun apunasi oli Kristus, jota Sinä seurasit ristiä kantaen ja veisaten: Kaikki Herran teot, kiittäkää ja veisuin ylistäkää Herraa.

Jumalansynnyttäjälle

Sinulle, oi puhdas, ilmestyi arkkienkeli, toi kaunopuheisesti sanoman Sanan selittämättömästä ja maailmalle pelastavaisesta sikiämisestä Sinussa ja huusi: Kaikki Herran teot, kiittäkää Herraa.

9. veisu. Irmossi

Sinusta, koskemattomasta vuoresta, | erkani käsittä kulmakivi, Kristus, | joka yhdisti toisistaan erillään olleet luonnot. || Sen tähden me Sinua, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, riemuiten ylistämme.

Troparit

Kasteessasi Sinä, autuas isä, liityit koko jumaluuteen ja säilytettyäsi loistavasti kuvan arvon etenit iloiten kolmivaloiseen kirkkauteen.

Enää Sinä, isä, et katsele jumalallisen Hallituksen valkeutta arvoituskuvana, ikään kuin kuvastimesta, vaan olet päässyt ymmärryksen ylittävän Jumalan kasvoista kasvoihin näkemisen kirkkauteen.

Kun Sinulla, isä, on suuri uskallus kaikkien Kuninkaan edessä, rukoile lunastusta kaikista vaaroista meille, jotka uskolla vietämme muistoasi, että voisimme kaikki ylistää Sinua autuaaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Hellitä rikkomusteni kahleet, oi Jumalan autuuttama Jumalansynnyttäjä Neitsyt, joka yksin olet synnyttänyt laupeuden lähteen, ja täytä minut hyvällä mielellä, että voisin ansiosi mukaisesti ylistää Sinua.

Eksapostilario, 2.säv.

Lisäämällä kilvoitustasi Sinä, jumalankantaja Auksentios, | lisäsit Sinulle uskottuja leivisköitä, | ja vietyäsi ne Herrallesi sait kuulla hyvän palvelijan kiitoksen ja mitä siihen liittyy. | Muistele aina Hänen edessänsä meitä, || jotka rakkaudella Sinua kunnioitamme.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 2.säv.

Suutelen ja rakkaudella kumarran uskossa ja pelvossa | Sinun puhdasta ja jumalallista kuvaasi, oi nuhteeton Valtiatar, | josta virtaa sielujen ja ruumiitten parannuksia niille, || jotka veisuin ylistävät Sinua totisena Jumalansynnyttäjänä.

Virrelmästikiirona oktoehoksen stikiirat.

Aamupalveluksen loppuosa tavan mukaisesti, ja päätös.